

Prima instanță: Judecătoria Criuleni (sediul central) (jud. A. Cazacliu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

Î N C H E I E R E

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Moroga Ion reprezentat de avocatul Chisilița Corneliu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Brailița Anatoli către Moroga Ion privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Brailița Anatoli, casată hotărârea din 05 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni (sediul central) și emisă o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 28 aprilie 2016, Brailița Anatoli a înaintat cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva lui Moroga Ion solicitând încasarea datoriei în mărime de 110 000 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 40 339, 57 lei și a cheltuielilor de judecată formate din cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 7 000 lei, cheltuieli pentru asigurarea acțiunii în sumă de 2 520 lei și a taxei de stat în sumă de 4 510, 20 lei.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, la 21 februarie 2016, între Bolgari Valeriu, în calitate de cedent și Brailița Anatoli, în calitate de cesionar, a fost încheiat contract de cesiune de creanță, prin care cedentul s-a obligat să cedeze dreptul său de creanță (încasare), iar cesionarul a preluat dreptul de creanță și a devenit noul creditor al lui Moroga Ion privind încasarea datoriei de 110 000 lei, a dobânzii de întârziere și altor plăți.

Totodată, reclamantul a explicat că, la 20 martie 2009, Moroga Ion a întocmit o recipisă în care a indicat că este dator lui Bolgari Valeriu cu suma de 110 000 lei

pentru investiții, fără a indica data restituirii sumei către creditor, iar prin semnarea recipisei se confirmă existența datoriei.

La 24 februarie 2016, Brailița Anatoli a expediat în adresa lui Moroga Ion o somație prin care l-a informat că potrivit contractului de cesiune de creanță a devenit noul creditor și a solicitat restituirea sumei de 110 000 lei, formată în baza unei datorii apărute între Moroga Ion și Bolgari Valeriu la 20 martie 2009, fapt conformat prin recipisă scrisă și semnată.

Prin hotărârea din 05 iulie 2018 a Judecătorei Criuleni (sediul central), a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Brailița Anatoli împotriva lui Moroga Ion privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a indicat că, din conținutul recipisei din 20 martie 2009 nu rezultă că între părți a avut loc încheierea unui contract de împrumut, or textul acesteia indică o oarecare activitate comună. La fel, recipisa nu determină cu certitudine valuta în care urmează să fie executată obligația și care este termenul pentru care a fost luat împrumutul.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Brailița Anatoli, casată hotărârea din 05 iulie 2018 a Judecătorei Criuleni (sediul central) și emisă o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

A fost încasat de la Moroga Ion Petru în beneficiul lui Brailița Anatolie cu titlu de datorie suma de 110 000 lei, cu titlu de dobândă de întârziere suma de 40 339, 57 lei și cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 13 414 lei, în total suma de 163 780,57 lei.

În consolidarea opiniei sale, instanța de apel a reținut că, în pricină s-a confirmat indubitabil existența raportului obligațional de împrumut, care cade sub incidența normelor de drept care reglementează contractul de împrumut și totodată care prevăd expres obligația împrumutatului de restituire a împrumutului.

În conținutul recipisei, părțile nu au indicat termenul de restituire a împrumutului, astfel încât, obligația de restituire a împrumutului nu este determinată, nu rezultă din natura acesteia, iar drept urmare, debitorul este ținut să o execute în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

Astfel, potrivit circumstanțelor constatate în cadrul examinării cauzei, la 03 noiembrie 2015, creditorul inițial a solicitat debitorului Moroga Ion restituirea împrumutului până la data de 30 decembrie 2015, însă obligația nu a fost executată. Totodată, creditorul ulterior, a solicitat în repetat debitorului restituirea împrumutului în termen de 7 zile, somația a fost recepționată la 03 martie 2016, respectiv, debitorul urma să achite până la 10 martie 2016, însă până la moment, obligația de restituire nu a fost executată.

Colegiul de apel a reținut ca fiind eronată concluzia instanței de fond potrivit căreia, din conținutul recipisei nu rezultă cu certitudine că între părți a avut loc un

contract de împrumut, părțile au indicat despre o activitate în comun, deoarece însuși în conținutul recipisei Moroga Ion indică că a luat suma în mărime de 110 000 lei cu împrumut, iar reieșind din sensul legislației civile și principiile generale de drept, drepturile și obligațiile părților se nasc din contracte și alte acte juridice. Or, indicarea scopului împrumutului, nu absolvește împrumutatul de obligația de restituire a împrumutului.

Cu privire la pretenția de încasare a dobânzii de întârziere, instanța de apel a reținut că, în pricină s-a stabilit cu certitudine neexecutarea obligației de restituire a împrumutului de către debitor în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului, astfel încât, debitorul Moroga Ion a fost pus în întârziere încă din momentul cererii de restituire înaintate de creditorul inițial, din data de 31 decembrie 2015.

Astfel, Moroga Ion pe lângă obligația de restituire a împrumutului mai are obligația de a plăti dobânda legală de întârziere, pentru toată suma datorată și pentru toată perioada de întârziere, din momentul punerii în întârziere, în mărime de 40 339,57 lei. Or, despăgubirea datorată de debitor creditorului pentru neexecutare, conține prejudiciul efectiv cauzat.

La 04 februarie 2019 (prin oficiul poștal), Moroga Ion reprezentat de avocatul Chisilița Corneliu a declarat recurs împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Moroga Ion reprezentat de avocatul Chisilița Corneliu, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu

conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Moroga Ion reprezentat de avocatul Chisilița Corneliu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Moroga Ion reprezentat de avocatul Chisilița Corneliu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea

considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Moroga Ion reprezentat de avocatul Chisilița Corneliu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova